

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324201512
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8324201512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, právne zastúpeného JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom, Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41343859, proti žalovanej: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenej Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia 74,92 eur a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/40/2024 - 117 zo dňa 24.09.2024 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku II. o povinnosti žalovanej plniť žalobcovi.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX z 25. 7. 2017 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaná je povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 74,92 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 74,92 eura, od 6. 6. 2024 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017 uvedená v časti 4. Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.5 v znení: „ Banka a Dižník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dižníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dižníkovi/ Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte Dižníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dižníka/Spoludlžníka, s čím Dižník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, uvedená v časti 4. Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.6 v znení: „ V prípade riadneho nesplácania Úveru je Banka oprávnená:

(iii) úročiť sumu, s ktorej úhradou je Dižník/Spoludlžník v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, uvedená v časti 5. Ďalšie zmluvné dojednania, bod 5.1 v znení: „ Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č.

483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „ZoB“] a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, uvedená v časti 6. Záverečné ustanovenia, bod 6.3, v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a OP, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ a svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, uvedená v časti 6. Záverečné ustanovenia, bod 6.4, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) náklady spojené s poistením (ak bolo uzavreté), b) poplatky podľa ZoÚ, c) úrok z omeškania, d) zmluvný úrok z Úveru, e) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, účinných od 01.10.2016 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, v časti III. Čerpanie a splácanie úveru, bod 3.7 v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa zaväzuje, že bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie Úveru vrátane informácií a okolností, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosť Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať záväzok vyplývajúci zo ZoÚ, najmä to, že bolo začaté súdne, rozhodcovské, konkurzné, reštrukturalizačné, exekučné alebo iné konanie voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, účinných od 01.10.2016 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2017, v časti VI. Osobné údaje a Bankové tajomstvo, bod 6.14 v znení: „Dlžník a Banka sa dohodli, že pokiaľ v právnom predpise alebo týchto OP nie je uvedená dlhšia lehota, Dlžník udeľuje súhlas so spracúvaním Bankového tajomstva a jeho Osobných údajov na dobu plnenia účelu spracúvania Osobných údajov až do úplného vysporiadania všetkých záväzkov Dlžníka voči Banke, a to na dobu najmenej 10 rokov od udelenia súhlasu Dlžníka, resp. od ukončenia zmluvného vzťahu s Dlžníkom; takto udelený súhlas môže Dlžník odvolať iba v prípade preukázaného porušenia podmienok spracúvania Osobných údajov zo strany Banky na adresu sídla Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.05.2024 domáhal vydania rozhodnutia v zmysle výroku tohto rozsudku. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX z 25.07.2017 mu žalovaná poskytla spotrebiteľský úver vo výške 2 490,- eur. Úver mal byť splatený v 96-ich mesačných splátkach po 34,48 eur, poslednou vo výške 33,84 eur, pričom žalobca uhradil žalovanej splátkami sumu 2 564,92 eur. Ročná úroková sadzba bola 7,50 %, odplata 7,50 %, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 7,80 %, priemerná RPMN vo výške 9,81 %, celková čiastka v sume 3 309,44 eur. Pre posúdenie nároku žalobcu je potrebné vyhodnotiť zmluvu o úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., pretože zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a z) zákona, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 cit. zákona. Keďže žalovanej na predmetný úver zaplatil sumu 2 564,92 eur a úver bol poskytnutý v sume 2 490,- eur, žalovaná sa na jeho úkor mohla bezdôvodne obohatiť o sumu 74,92 eur. O podozrení, že sa žalovaná mohla bezdôvodne obohatiť, sa žalobca dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom predložil prehlásenie zo dňa 17.05.2024. Okrem toho zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to v bodoch 4.5, 4.6, 5.1, 6.3, 6.4, ako aj v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery - v bodoch 3.7 a 6.14.

3. Žalovaná nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou vo svojom písomnom vyjadrení k nej popiera vo všetkých troch nárokoch čo do základu pri vydaní bezdôvodného obohatenia, aj čo do výšky z dôvodu, že

podľa jej názoru zmluva obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaná tvrdí, že k nemu nedošlo z dôvodu, že zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bezpoplatková pre chýbajúce náležitosti; zároveň namieta premlčanie uplatneného bezdôvodného obohatenia. Žalovaná sa vyjadrila k neprijateľnosti zmluvných podmienok s tým, že nie sú neprijateľné, a žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 52, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi úver vo výške 2 372,- eur, teda jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. Pre túto je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

6. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

7. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 2 490,- eur, pričom žalobca sa zaviazal úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 34,48 eur a poslednou vo výške 33,84 eur. Celkom formou úveru žalobca vyčerpал finančné prostriedky vo výške 2 490,- eur a v prospech žalovanej už uhradil sumu 2 564,92 eur. Tieto skutočnosti neboli v konaní spornými.

9. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalobca je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

10. V prejednávanej veci žalobca poukazuje na to, že uzavretá úverová zmluva neobsahuje povinnú (zákonnú) náležitosť, a to údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. Žalovaná túto skutočnosť namieta a tvrdí,

že zmluva obsahuje náležitosti podľa tohto ustanovenia. Z predloženej zmluvy súd zistil, že žalobca mal uhradiť poskytnutý úver v 96 splátkach, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.08.2017 a termín konečnej splatnosti bol 10.07.2025. Doba trvania zmluvy bola uvedená slovne tak, že „zmluva sa uzatvára na dobu určitú do splatenia všetkých záväzkov dlžníka voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. V prípade splácania úveru v zmysle zmluvy o úvere zanikne zmluva o úvere v deň uvedený ako termín konečnej splatnosti úveru“.

11. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 277/2021 z 21.04.2022 a 7Cdo 242/2021 z 31. 3.2022, v zmysle ktorých ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona číslo 129/2010 Z. z. je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona číslo 129/2010Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie doby či dĺžky trvania zmluvy a to v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice.

12. Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení spisovej značky 2Cdo 69/2020 z 30.11.2021, zverejnenom v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2022 pod číslom 16 dospel k záveru, že: "eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona číslo 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.05. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona číslo 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona číslo 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem ("termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru"), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie "dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere".

13. Žalobca takisto tvrdí, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. z) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý je v zmluve uvedený vo výške 9,81 %, pričom priemerná hodnota RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok r. 2017 bola 12,95 %; žalovaná sa k nesprávne uvedenej priemernej RPMN nijako nevyjadřila.

14. Súd prvej inštancie po vyššie uvedenom hodnotení nepovažuje zmluvu o úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú pre neuvedenie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k), a to s poukazom na platnú judikatúru. Spornou skutočnosťou je len to, či je priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zák. č. 129/2010 Z.z. uvedená správne, lebo v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona zmluva je bezúročná a bezpoplatková, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), aa). Právny zástupca žalovanej sa k aplikácii ust. § 11 ods. 1 písm. b) pre chýbajúci, resp. nesprávne uvedený údaj podľa § 9 ods. 2 písm. z) zák. č. 129/2010 Z.z. nechcel vyjadřovať, lebo nie je mu známe, z akého dôvodu žalovaná použila údaj o priemernej RPMN tak, ako je uvedený v zmluve. V tomto smere nenavrhol vykonať ani žiadne ďalšie dokazovanie. Súd teda rekapituluje, že zmluva obsahuje údaj o priemernej RPMN vo výške 9,81 %. Podľa tabuľky predloženej žalobcom je tento údaj v marci 2017 na úrovni 12,95 %. Aj keby sa zobrala do úvahy skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená 25.07.2017 a na uvedený účel sa použil údaj za prvý štvrtrok 2017 (ak bola zmluva uzatvorená do 15 dní po zverejnení priemernej RPMN), tak priemerná RPMN by bola na úrovni 12,57 %. Z uvedeného vyplýva, že údaj o priemernej RPMN je nesprávny bez ohľadu na použitý štvrtrok roka 2017. Pokiaľ je údaj o priemernej RPMN uvedený nesprávne, treba to vykladať tak, ako keby tento údaj ani nebol, pretože v spotrebiteľských veciach sa ex lege musí použiť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z dôvodu, že v zmluve absentuje správny údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, súd ju považuje za zmluvu bezúročnú.

15. V tomto spore bolo preukázané, že žalovaná bezdôvodné obohatenie získala, že žalobcovi vyplatením sumy vyššej ako poskytnutý úver (bezúročný a bezpoplatkový) vznikla majetková ujma, a že medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy je príčinná súvislosť. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 74,92 eur považoval súd za preukázaný a dôvodný, a preto aj v tejto časti žalobe vyhovel.

16. Vyššie uvedená úprava bola neskôr prijatá aj do nášho právneho poriadku zákonom č. 575/2009 Z. z. a to od 01.03.2010. Od uvedenej doby preto § 53 ods. 1 OZ znie: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané“.

17. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok SAIA d AHORROSY MONTE D PIEDAT D MADRID, EU: S: 2010:309, bod 34).

18. V prejednávanej veci žalobca žiada v žalobe zo strany súdu určenie neprijateľnosti siedmich zmluvných podmienok, ktoré sú obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v Obchodných podmienkach, ktoré sú jej prílohou. Súd zistil, že z uvedených siedmich zmluvných podmienok o piatich z nich obsiahnutých v zmluve už bolo rozhodnuté inými všeobecnými súdmi, a teda bolo povinnosťou žalovaného zdržať sa ich používania pri uzatváraní ďalších zmluvných vzťahov. Jedná sa o nasledovné zmluvné podmienky:

- zmluvná podmienka uvedená v časti 4. Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.5 v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi/Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí.“ - o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 9Csp/74/2022 z 28.11.2022

- zmluvná podmienka uvedená v časti 4. Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.6 v znení: „V prípade riadneho nesplácania Úveru je Banka oprávnená:

úročiť sumu, s ktorej úhradou je Dlžník/Spoludlžník v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia“ - o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkami sp. zn. 5CoCsp/46/2020 z 26.08.2021, 7Co/61/2019 zo 17.10.2019, 22Co/2/2017 z 28.11.2017

- zmluvná podmienka uvedená v časti 5. Ďalšie zmluvné dojednania, bod 5.1 v znení: „Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „ZoB“] a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“ - o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022

-zmluvná podmienka uvedená v časti 6. Záverečné ustanovenia, bod 6.3, v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a OP, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ a svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“ - o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 11Csp/97/2022 z 21.04.2023, Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 19Csp/25/2022 z 27.02.2023, Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 22CoCsp/32/2022 z 27.10.2022

-zmluvná podmienka uvedená v časti 6. Záverečné ustanovenia, bod 6.4, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) náklady spojené s poistením (ak bolo uzavreté), b) poplatky podľa ZoÚ, c) úrok z omeškania, d) zmluvnú úrok z Úveru, e) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ - o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 8Csp/1/2023 z 27.04.2023, sp. zn. 17Csp/96/2022 z 18.08.2023, sp. zn. 19Csp/19/2022 z 19.09.2023.

Pokiaľ ide o dve žalobcom konkretizované zmluvné podmienky uvedené v Obchodných podmienkach, súd aj tieto považuje za neprijateľné. Sú nimi:

-zmluvná podmienka uvedená v časti III. Čerpanie a splácanie úveru, bod 3.7 v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa zaväzuje, že bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie Úveru vrátane informácií a okolností, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosť Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať záväzok vyplývajúci zo ZoÚ, najmä to, že bolo

začaté súdne, rozhodcovské, konkurzné, reštrukturalizačné, exekučné alebo iné konanie voči Dlžníkovi/ Spoludlžníkovi.“ - toto ustanovenie je spôsobilé ohroziť súkromie klienta ako spotrebiteľa, pretože v priebehu trvania úverového vzťahu môže u neho potenciálne nastať akákoľvek zmena, ktorá mu v prípade jej neoznámenia môže spôsobiť vážne nepriaznivé následky. Táto podmienka bez ohľadu na to, či zmena na strane klienta nastane, spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v zmysle právnych noriem na jeho ochranu neprijateľné.

Citovaná zmluvná podmienka je neurčitá, lebo v jej zmysle by mal dlžník banke oznámiť, akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru a okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť dlžníka, alebo spoludlžníka splácať záväzok zo zmluvy. Dlžník nemôže mať vedomosť o tom, ktoré skutočnosti sú rozhodné pre poskytnutie úveru a ktorých zmenu by mal banke oznámiť. Rovnako tak pokiaľ ide o jeho schopnosť splácať svoj záväzok, dlžník nemusí svoju schopnosť posúdiť rovnako ako by ju posúdila banka. Dlžník môže byť presvedčený o tom, že úver dokáže v budúcnosti splácať, hoci jeho majetkové pomery to neodôvodňujú a banka by jeho schopnosť splácať úver vyhodnotila inak. Dlžník sa vôbec nemusí dozvedieť o zmene schopnosti spoludlžníka splácať úver, prípadne, že sa voči spoludlžníkovi začalo exekučné, konkurzné, rozhodcovské a iné konanie a napriek tomu, neoznámenie tejto skutočnosti má preňho nepriaznivé dôsledky. Preto aj túto podmienku súd vyhodnotil ako neprijateľnú.

-zmluvná podmienka uvedená v časti VI. Osobné údaje a Bankové tajomstvo, bod 6.14 v znení: „Dlžník a Banka sa dohodli, že pokiaľ v právnom predpise alebo týchto OP nie je uvedená dlhšia lehota, Dlžník udeľuje súhlas so spracúvaním Bankového tajomstva a jeho Osobných údajov na dobu plnenia účelu spracúvania Osobných údajov až do úplného vysporiadania všetkých záväzkov Dlžníka voči Banke, a to na dobu najmenej 10 rokov od udelenia súhlasu Dlžníka, resp. od ukončenia zmluvného vzťahu s Dlžníkom; takto udelený súhlas môže Dlžník odvolať iba v prípade preukázaného porušenia podmienok spracúvania Osobných údajov zo strany Banky na adresu sídla Banky.“- aj toto ustanovenie má tendenciu privodiť zneužitie osobných údajov spotrebiteľa v rozpore so zákonom na ich ochranu, pretože po dobu desať rokov by banka mohla poskytnúť jeho údaje tretej osobe bez ohľadu na dĺžku trvania úverového vzťahu. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky už bola judikovaná rozsudkami Krajského súdu Prešov sp. zn. 1CoCsp/23/2020 z 18. 2. 2021, 2CoCsp/9/2023 z 25. 10. 2023, 3CoCsp/43/2021 z 2. 2. 2022 a 8CoCsp/31/2022.

19. Súd prvej inštancie považuje všetky vyššie uvedené zmluvné ustanovenia za neprijateľné podmienky bez ohľadu na to, či boli uvedené v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v jej obchodných podmienkach. Pri predmetných zmluvných dojednaniach súd posúdil ich neprijateľnosť buď v okolnostiach ich aplikácie (jedná sa o tie, ktoré boli uvedené v obchodných podmienkach) alebo v tom, že boli použité napriek ich judikovaniu inými súdmi (jedná sa o tie, ktoré boli uvedené v zmluve). Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať.

20. Ak súd prvej inštancie v individuálnom spore rozhodne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, že konkrétna podmienka je neprijateľná alebo neplatná (§ 298 CSP), ide o vyriešenie sporu medzi konkrétnym dodávateľom a spotrebiteľom. Súd vo výroku svojho rozhodnutia neuvádza povinnosť dodávateľa zdržať sa ďalšieho používania tejto podmienky. Napriek tomu však prichádza do úvahy precedenčný charakter uvedeného rozsudku, keď v iných sporoch medzi spotrebiteľom a dodávateľom procesný útok, resp. procesná obrana (čl. 6 ods. 1 CSP) môžu byť založené na inom rozsudku súdu, ktorý sa týka rovnakej veci. Napriek tomu, že súd v rozsudku, ktorý sa týka individuálneho sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nezakazuje dodávateľovi ďalšie použitie dotknutej zmluvnej podmienky, táto povinnosť dodávateľovi vyplýva z hmotnoprávneho ustanovenia § 53a OZ. Porušenie tejto zákonnej povinnosti môže mať za následok absolútnu neplatnosť dotknutej časti spotrebiteľskej zmluvy (§ 39 v nadväznosti na § 41 OZ), právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 OZ) a napokon právo na náhradu škody (§42 OZ). V konaní o týchto nárokoch sa už nemusí dokazovať neprijateľnosť dotknutej zmluvnej podmienky.

21. Ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej klauzuly neobhájil, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ustanovenia § 53a OZ. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý

je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porovnaj čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná - rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012.

22. U tých zmluvných podmienok, ktoré už boli judikované súdnymi rozhodnutiami, na ktoré súd v odôvodnení tohto rozsudku poukázal, odkazuje na odôvodnenie ich neprijateľnosti a zároveň konštatuje, že sa s odôvodnením stotožňuje. Keďže ide o zmluvné podmienky, ktoré už žalovanou nemali byť používané, nebolo potrebné osobitne odôvodňovať ich neprijateľnosť, preto rozsudok obsahuje len odkaz na súdne rozhodnutia, ktorými bola určená ich neprijateľnosť.

23. Súd prvej inštancie sa zaoberal tiež naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobca musel tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013).

24. V danej právnej veci súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a preto žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O konkrétnej výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Proti tomuto rozsudku a to proti jeho II. výroku podal žalovaný včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V ňom uviedol, že v čase poskytnutia úveru platila hodnota priemernej RPMN 9,81% per annum. V roku 2017 sa hodnota priemernej RPMN menila s účinnosťou od 15.05.2017 (do 15.08.2017). Úver zmluvy č. XXXXXXXXXXX bol poskytnutý dňa 25.07.2017, z čoho vyplýva, že hodnota priemernej RPMN bola v zmluve uvedená správne. Žalovaný si touto cestou dovolil ako dôkaz priložiť – súhrn informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2017, stav ku dňu 31.03.2017, z ktorého jednoznačne vyplýva, že hodnota priemernej RPMN pre uvedených typ úveru bola 9,81%. Z uvedeného dôvodu tak nie je podľa žalovaného možné predmetný spotrebiteľský úver považovať za bezúročný.

26. Vzhľadom na uvedené žalovaný v rámci svojho odvolacieho návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku II., alebo napadnutý rozsudok zmenil a v časti II. výroku rozsudok zamietol.

27. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na bod 20. napadnutého rozsudku s tým, že žalovaný doložil súdu súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami, pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2017, stav ku dňu 31.03.2017. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/9/2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 9CoCsp/50/2022, konkrétne jeho 25. odsek odôvodnenia.

28. S poukazom na uvedené preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. ako vecne správne potvrdil s tým, že si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

29. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobami oprávnenými podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania, doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 219 ods. 3 CSP). Odvolací súd po preskúmaní

veci dospel k záveru o neexistencii predpokladov pre zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku.

30. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

31. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne a v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

32. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval príslušné právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Na dôvody uvedené v rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a stotožňuje sa s nimi (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd navyiac, vzhľadom na odvolacie námietky strán sporu, k veci udáva:

33. Z obsahu spisu je nepochybné, že medzi stranami sporu bola dňa 25.07.2017 uzatvorená štandardná formulárová zmluva o spotrebiteľskom splátkovom úvere v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluve.

34. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.

35. Rovnako Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 1 priamo uvádza, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). S akoukoľvek neprijateľnou podmienkou upravenou v spotrebiteľskej zmluve sa spája sankcia neplatnosti, čo priamo vyplýva z ust. § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

36. Z ust. § 53 ods. 1 OZ možno vyvodit' povinnosť dodávateľa, podľa ktorej nesmie v spotrebiteľských zmluvách používať neprijateľné podmienky, čomu korešponduje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ako procesný prostriedok ochrany tu slúži práve žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V takomto spore je potom nositeľom hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ten subjekt, ktorý vystupuje v zmluve ako spotrebiteľ a nositeľom povinnosti subjekt vystupujúci v zmluve ako dodávateľ. Žalobca je tak nositeľom hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda má v tomto konaní vecnú aktívnu legitímáciu. V prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie nemá právny význam ani zánik záväzku splnením dlhu. Podaná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda nárok vyplývajúci o zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením nemôže mať žiadny vplyv na žalobcom uplatnený nárok, a teda ani na jeho vecnú legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Smernici Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

37. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu má aj Občiansky zákonník povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z.z. o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 - § 54 OZ. Jedným z prostriedkov súdnej ochrany je i žaloba na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ust. § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. priamo umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva proti porušiteľovi na súde.

38. S určením určitej zmluvnej podmienky za neprijateľnú je spojený významný právny následok spočívajúci v tom, že dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, čo vyplýva z ust. § 53a OZ. Zákon č. 250/2007 Z.z., ako aj Občiansky zákonník umožňujú spotrebiteľovi aj formou žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky domáhať sa ochrany svojich práv v súdnom konaní bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko tento vyplýval z uvedených právnych predpisov.

39. Odvolací súd považuje za nepochybné, že žalovaného právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka a od spotrebiteľskej zmluvy (zmluvy o splátkovom úvere), ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda aj dojednanie o zmluvnej pokute nemôže ovplyvniť. V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§53 ods. 2 OZ). Žalovaný ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalobcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu, a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (článok 98), podľa ktorého je v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Žalovaný ako osoba podnikajúca na trhu s úvermi má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou.

40. Jedinou kruciálnou a namietanou otázkou tak zostal výpočet priemernej hodnoty RPMN, ktorý ako jediný namietal žalovaný v podanom odvolaní. K tomuto odvolací súd uvádza, že žalobca predložil správny doklad týkajúci sa priemernej hodnoty RPMN a odvolací súd zhodne s ustálenou súdnou praxou zastáva názor, že relevantné sú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi (teda nielen bankami), ktoré sú zverejňované taktiež na stránke Ministerstva financií SR. Vyplýva to zo systematického výkladu zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý v § 9 ods. 2 písm. z) uvádza ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere priemernú RPMN zverejnenú na stránke Ministerstva financií SR, pričom odkazuje na § 21 ods. 2 citovaného zákona. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je však potrebné vykladať v kontexte s § 21 ods. 1 a ods. 5 citovaného zákona. V § 21 ods. 1 sa jasne uvádza povinnosť predkladať Ministerstvu financií údaje o úveroch a to veriteľmi (nielen bankami). § 21 ods. 2, na ktorý odkazuje § 9 ods. 2 písm. z) upravuje zverejňovanie informácií podľa ods. 1 na webovom sídle Ministerstva financií SR. Z § 21 ods. 5 citovaného zákona vyplýva, že túto povinnosť má aj veriteľ ako fyzická osoba.

41. S poukazom na vyššie uvedené mal byť preto pre výpočet priemernej RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. použitý výpočet podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok roku 2017, ktorá bola 12,57% ročne a nie ako údaje uvedené o priemernej RPMN v spotrebiteľskej zmluve vo výške 9,81% ročne.

42. Správne preto aplikoval súd prvej inštancie ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) pre chýbajúce, resp. nesprávne uvedené údaje podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom treba brať do úvahy

skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená dňa 25.07.2017 a na uvedený účel sa použil údaj za I. štvrťrok 2017, teda priemerná RPMN v tom čase bola na úrovni 12,57%. Pre uvedený dôvod preto správne súd prvej inštancie z dôvodu, že v zmluve absentuje správny údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov považoval zmluvu za bezúročnú.

43. Súd prvej inštancie teda dostatočne zistil skutkový stav, na ktorý správne aplikoval príslušné právne normy a preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako vec správne potvrdil.

44. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

45. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu proti žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).